



KLAGANDE

[REDACTED]

Vårdnadshavare: [REDACTED] och [REDACTED]

MOTPART

Socialnämnden i Österåkers kommun

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 24 oktober 2018
i mål nr 11711-18, se bilaga A

SAKEN

Stöd och service till vissa funktionshindrade

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

1. Kammarrätten avslår överklagandet.
 2. Kammarrättens interimistiska beslut den 13 november 2018 upphör därmed att gälla.
-

YRKANDEN M.M.

██████████ fullföljer sin talan och för fram bl.a. följande. Hans funktionshinder och diagnoser leder till allvarliga och livshotande situationer i vardagen. Han är mycket hyperaktiv och saknar totalt konsekvenstänkande. Han behöver någon med personspecifik kunskap om honom som kan se och tolka hans signaler innan han får ett anfall och som även kan se hans andningsuppehåll. De sistnämnda kommer under hans tysta anfall i sömnen. Han är helt oförmögen att påkalla hjälp efteråt. Han har även många långdragna anfall som medför att han blir medvetslös under många timmar och kräver akutsjukvård. Han kan även slå sig mycket illa under många av anfallen. Den akutmedicin som han får vid kraftiga anfall påverkar även hans andning. Man bör se till helheten.

Socialnämnden i Österåkers kommun anser att överklagandet ska avslås och för fram bl.a. följande. Bedömningen är att ██████████ behov av hjälp med de fyra grundläggande behoven personlig hygien, måltider, att klä av och på sig samt att kommunicera med andra inte är tillräckliga för att personlig assistans ska kunna beviljas. Det saknas medicinska underlag för att ██████████ skulle ha ett förvärvat varaktigt psykiatriskt tillstånd till följd av sin epilepsi. De medicinska underlagen har inte heller påvisat att ██████████ på grund av sina psykiska funktionsnedsättningar skulle behöva en sådan aktiv tillsyn som förutsätter ingående kunskaper i samband med de epileptiska anfallen. Det ifrågasätts inte att ██████████ har behov av tillsyn i samband med anfallen. Tillsynen kan dock inte jämföras med den typ av övervakande tillsyn som enligt rådande praxis har godtagits som ett grundläggande behov.

SKÅLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

██████████ tillhör den krets av personer som omfattas av lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade. Det som ska prövas i målet är

om hans behov av stöd och hjälp med de grundläggande behoven är så omfattande att han är berättigad till personlig assistans.

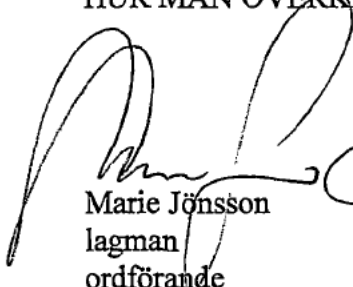
Kammarrätten anser att det inte finns anledning att göra någon annan bedömning än den som socialnämnden och förvaltningsrätten har gjort avseende att [REDACTED] behov av hjälp med personlig hygien, måltider, på- och avklädning samt kommunikation uppgår till sammanlagt 2 timmar och 47 minuter.

Vid bedömningen av om [REDACTED] grundläggande behov är av sådan omfattning att han ska beviljas personlig assistans ska även hans eventuella behov av annan hjälp som förutsätter ingående kunskaper om honom beaktas. En förutsättning för att ett sådant hjälpbehov ska beaktas är dock att det är en följd av ett psykiskt funktionshinder (se HFD 2015 ref. 46). Den medicinska utredningen i målet ger stöd för att [REDACTED] behöver tillsyn på grund av frekventa och allvarliga epileptiska anfall. [REDACTED] har utöver epilepsi diagnoser som enligt kammarrätten utgör psykiska funktionshinder. Enligt den medicinska utredningen finns en samsjuklighet som medför att [REDACTED] har ett mycket stort neurologiskt funktionshinder. Det framgår emellertid inte av den medicinska utredningen i vilken utsträckning [REDACTED] hjälpbehov är en följd av hans psykiska funktionshinder och på vilket sätt hjälpbehovet förutsätter ingående kunskaper om honom. Kammarrätten anser därför att utredningen i målet inte visar att [REDACTED] behov av tillsyn på grund av epilepsin förutsätter ingående kunskaper om honom på så sätt att behovet av tillsyn ska anses som ett grundläggande behov. Det som i övrigt har framkommit om [REDACTED] behov av tillsyn kan inte heller anses som ett grundläggande behov.

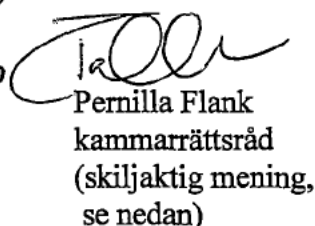
[REDACTED] har således ett sammanlagt hjälpbehov med sina grundläggande behov om 2 timmar och 47 minuter per vecka. Kammarrätten bedömer på samma sätt som förvaltningsrätten att en del av denna hjälp är av personlig och integritetskänslig karaktär, men att den är mycket

begränsad i den tidsmässiga omfattningen. [REDACTED] behov av hjälp med de grundläggande behoven är därmed inte av sådan omfattning att han är berättigad till personlig assistans (jfr HFD 2018 ref. 13). Överklagandet ska därför avslås.

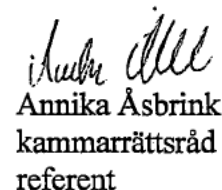
HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).



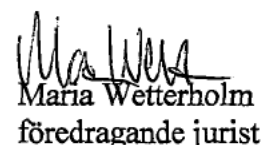
Marie Jönsson
lagman
ordförande



Pernilla Flank
kammarrättsråd
(skiljaktig mening,
se nedan)



Annika Åsbrink
kammarrättsråd
referent



Maria Wetterholm
föredragande jurist

Skiljaktig mening:

Jag delar majoritetens konstaterande att [REDACTED] tillhör den krets av personer som omfattas av lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade. När det gäller bedömningen av om hans behov av stöd och hjälp med de grundläggande behoven är så omfattande att han är berättigad till personlig assistans ska, utöver vad majoriteten anført, även följande beaktas vad avser annan hjälp som förutsätter ingående kunskaper om honom.

Av den medicinska och neuropsykologiska utredningen i målet framgår att [REDACTED] har en svårbehandlad och terapieresistent epilepsi (epileptisk encefalopati) med ett flertal anfall både på dagen och natten där vissa är långdragna med påverkad andning och andra plötsliga med hårda fall där [REDACTED] kan skada sig illa. [REDACTED] epilepsi är oberäknelig och ger ett tillsynsbehov av övervakningskaraktär som är kontinuerligt. I perioder av ökad epileptisk aktivitet försämras [REDACTED] dramatiskt vad gäller motorik, kontaktförmåga och kommunikation utöver vad som redan är fallet i hans andra grunddiagnoser- atypisk autism och ADHD. I försämringsperioder har [REDACTED] svårt att gå, ramlar frekvent och slår sig illa även utan direkt anslutning till epilepsianfall. Han tappar också sitt språk och kan vara förvirrad. [REDACTED] diagnoser innebär en uttalad funktionsnedsättning i vardagen; motoriskt, kommunikativt och beteendemässigt.

Av arbetsterapeututredning framgår att [REDACTED] inte kan meddela sig eller påkalla uppmärksamhet under ett krampanfall. Vidare att han behöver hjälp, stöd och tillsyn dygnet runt på grund av epileptiska anfall, nedsatt balans och bristande impuls kontroll och hyperaktivitet till följd av hans ADHD. [REDACTED] svåra samsjuklighet sammantaget utgör ett mycket stort neurologiskt funktionshinder.

Den aktiva och kontinuerliga tillsyn som krävs utifrån [REDACTED] svåra samsjuklighet och hans neurologiska funktionshinder förutsätter enligt min mening goda kunskaper om honom. Tillsynen omfattas därför av hans grundläggande behov, och går utöver vad som kan anses omfattas av ett normalt föräldraansvar för ett barn i hans ålder.

Då Försäkringskassan vid bedömningen av [REDACTED] grundläggande behov inte har beräknat den tidsmässiga omfattningen av hans behov av aktiv tillsyn ska målet återförvisas till Försäkringskassan för en sådan beräkning.



KLAGANDE

[REDACTED]

Vårdnadshavare:

[REDACTED] och [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

MOTPART

Socialnämnden i Österåkers kommun
Box 13
184 21 Åkersberga

ÖVERKLAGAT BESLUT

Socialnämnden i Österåkers kommuns beslut 2018-04-24

SAKEN

Stöd och service till vissa funktionshindrade

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Förvaltningsrättens interimistiska beslut från den 24 maj 2018 upphör
därmed att gälla.

YRKANDEN M.M.

Socialnämnden i Österåkers kommun (nämnden) beslutade den 24 april 2018 att avslå [REDACTED] ansökan om förlängd personlig assistans med omfattningen 89 timmar och 9 minuter per vecka. Som skäl för beslutet angavs att [REDACTED] hjälpbehov är av så ringa omfattning och bedöms inte vara av så komplicerad och krävande karaktär som krävs för att berättiga till personlig assistans.

[REDACTED] yrkar att han ska beviljas personlig assistans.

Nämnden anser att överklagandet ska avslås.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Det är ostridigt att [REDACTED] tillhör personkretsen i 1 § lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade, förkortad LSS. Frågan i målet är om hans grundläggande behov är av sådan karaktär och omfattning att det föreligger en rätt till personlig assistans enligt LSS.

Enligt 9 a § LSS avses med personlig assistans ett personligt utformat stöd som ges av ett begränsat antal personer åt den som på grund av stora och varaktiga funktionshinder behöver hjälp med sin personliga hygien, måltider, att klä på sig, att kommunicera med andra eller annan hjälp som förutsätter ingående kunskaper om den funktionshindrade (grundläggande behov).

De hjälpbehov som åsyftas är sådana som uppfattas som mycket privata och känsliga för den personliga integriteten och där den funktionshindrade måste

anses ha ett särskilt intresse av att kunna bestämma vem som ska ge hjälpen och hur den ska ges (se prop. 1992/93:159 s. 63 och RÅ 2009 ref. 57).

Att aktiverings- och motivationsinsatser av olika slag normalt sett inte räknas till de grundläggande behoven framgår av lagens förarbeten och har bekräftats i avgöranden från Högsta förvaltningsdomstolen (se t.ex. RÅ 2003 ref. 33 och där angivna rättsfall). Undantagsvis kan en annan bedömning göras om det är fråga om att den enskilde, huvudsakligen på grund av sitt psykiska tillstånd, behöver sådan aktiv tillsyn som närmast har karaktär av övervakning. Påminnelser, praktiska instruktioner och liknande kan inte räknas till sådan kvalificerad tillsyn.

För att neka en funktionshindrad en viss insats med hänvisning till att behovet tillgodoses på annat sätt krävs att behovet också faktiskt tillgodoses på annat sätt. Ett behov kan, helt eller till viss del, tillgodoses genom en förälders ansvar enligt föräldrabalken för den normala omvårdnaden av ett barn (prop. 1992/93:159 s. 172). När föräldraansvaret ska beaktas är det bara hjälpbehov som går utöver vad som är normalt för ett barn i samma ålder som ska läggas till grund för bedömningen av behovet av personlig assistans (RÅ 2010 ref. 17).

Utredningen i målet

██████████ var sex år och sex månader vid tidpunkten för nämndens beslut. Han är beviljad korttidsvistelse utanför det egna hemmet enligt LSS med en omfattning om fem dygn per fyra-veckorsperiod och har tidigare varit beviljad personlig assistans med omfattningen 89 timmar och 9 minuter per vecka.

Av läkarintyg daterat den 7 maj 2018 framgår bl.a. följande. ██████████
██████████ har varit inlagd ett antal gånger på grund av svårbehandlad

epilepsi, så kallad CSWS-epilepsi. Hans epilepsi är mycket terapiresistent och han har testat ett stort antal epilepsiläkemedel. Emellertid är han så pass läkemedelsresistent att han i nuläget inte är anfallsfri. Han har ett flertal epileptiska anfall både på dagen och på natten. Förutom epilepsi har man konstaterat att [REDACTED] har en begåvningsnivå motsvarande svagbegåvning. Dessutom har han fått diagnoserna autismspektrumstörning och ADHD. På grund av denna samsjuklighet har [REDACTED] sammantaget ett mycket stort neurologiskt funktionshinder. Han behöver ständig tillsyn både dag och natt med tanke på epilepsianfallen och behöver tillsyn, stöd och hjälp i samband med ADL-funktioner såsom att äta, gå på toaletten m.m. På grund av hyperaktivitet vid ADHD behöver han också tillsyn och stöd.

Av arbetsterapeututredning daterad den 28 maj 2018 framgår bl.a. följande. ADHD, autism och epilepsi innebär att aktiviteter i vardagen blir svåra eller omöjliga att genomföra självständigt. Epilepsianfallen medför en konstant fallrisk och risk för kroppskada. Tremor (skakningar i händerna) och nedsatt finmotorik medför nedsättningar i aktiviteter som kräver precision och ett fast grepp, vilket innebär behov av hjälp av en person vid personlig och instrumentell ADL och förflyttning.

Av läkarintyg daterat den 29 maj 2018 framgår bl.a. följande. [REDACTED] har tre diagnoser. Dels en svår epilepsi, så kallad epileptisk encefalopati av typ CSWS. I [REDACTED] fall innebär detta dagliga epilepsianfall av olika typ, av vilka vissa är långdragna och påverkar andningen och andra plötsliga med hårda fall där han kan skada sig illa. Epilepsins oberäknelighet ger ett tillsynsbehov av övervakningskaraktär som är kontinuerligt och innefattar även nattetid. Encefalopatidelen innebär att [REDACTED] i perioder av ökad epileptisk aktivitet försämras dramatiskt vad gäller funktion så som motorik, kontaktförmåga och kommunikation. Detta alltså utöver vad hans övriga grunddiagnoser atypisk

autism och ADHD innebär. I försämringsperioder har han svårt att gå, ramlar frekvent och han slår sig illa även utan direkt anslutning till epilepsianfall. Han tappar sitt språk och kan vara förvirrad. Denna epileptiska encefalopati tillsammans med autism och ADHD innebär en uttalad funktionsnedsättning motoriskt, kommunikativt och beteendemässigt i vardagen vilket leder till omfattande aktivitetsbegränsningar och ett stort hjälpbehov i vardagens moment, inklusive ADL. Därutöver föreligger alltså ett tillsynsbehov av övervakande karaktär dygnet runt till följd av den oberäkneliga epilepsin med dramatiska anfallstyper.

Personlig hygien

I det överklagade beslutet har nämnden bedömt att [REDACTED] har ett hjälpbehov avseende personlig hygien och att omfattningen av detta hjälpbehov uppgår till totalt 120 minuter per vecka. Av dessa avser 103 minuter toalettbesök och 17 minuter blöjbyte. Vad avser dusch och tandborstning har nämnden bedömt att det stöd som [REDACTED] behöver omfattas av det normala föräldraansvaret.

[REDACTED] anför bl.a. följande. Hans grundläggande behov vad gäller personlig hygien består även av dusch och tandborstning. Han duschar varje morgon i 20 minuter och har stora problem med sina tänder till följd av sin sjukdom och medicinerings.

Förvaltningsrätten anser att det inte kommit fram skäl att göra någon annan bedömning än den nämnden gjort avseende hjälpbehovets omfattning i samband med toalettbesök och blöjbyte. Vad avser hjälpbehovet vid dusch anser förvaltningsrätten att det för en sexåring fortfarande ingår ett visst föräldraansvar avseende tillsyn och handräckning. Av nämndens utredning framgår att vårdnadshavarna uppger att [REDACTED] tycker om att duscha men att han inte kan lämnas ensam i duschen eftersom han då bl.a.

håller ut allt schampo. Utifrån de uppgifter som kommit fram i målet gör förvaltningsrätten bedömningen att [REDACTED] behov av praktisk hjälp vid duschning inte är av sådan karaktär att det går utöver vad som kan anses utgöra ett normalt föräldraansvar för ett barn i samma ålder.

Vad avser tandborstning anser förvaltningsrätten att även detta till viss del omfattas av föräldraansvaret för en sexåring. Av nämndens utredning framgår att vårdnadshavarna uppger att det ofta blir "tjafs" runt tandborstningen och det tar lång tid eftersom [REDACTED] bl.a. vill lämna badrummet och hämta leksaker. I den arbetsterapeututredning som finns i målet anges att [REDACTED] behöver hjälp med att borsta tänderna och att aktiviteten ofta innebär konflikt då [REDACTED] upplever det som obehagligt. Förvaltningsrätten ifrågasätter inte att det kan ta lång tid att borsta [REDACTED] tänder men anser att utredningen i målet inte på ett tillräckligt tydligt sätt visar att tidsåtgången för hans tandborstning går utöver vad som är normalt i jämförelse med tandborstning på ett barn i samma ålder som saknar funktionsnedsättning.

På- och avklädning

I det överklagade beslutet har nämnden bedömt att [REDACTED] har ett hjälpbehov avseende på- och avklädning och att hjälpbehovets omfattning uppgår till totalt 47 minuter per vecka. Nämnden har i sin beräkning gjort visst avdrag för vad som ingår i ett normalt föräldraansvar och därefter beaktat fyra minuter morgon och kväll, totalt åtta minuter per dag. Avdrag har gjorts för de dagar som [REDACTED] befinner sig på korttidsboende.

[REDACTED] anför bl.a. följande. Han behöver hjälp i alla moment, vilket beror på hans skakningar. Han kan inte styra sina armar och ben vilket beror på att han saknar kroppsutfattning och finmotorik. Han är även

svagbegåvad och har ingen uppfattning om årstider. Han behöver hjälp fyra gånger om dagen med 15 minuter vid varje tillfälle, dvs. 420 minuter per vecka med avdrag för tid då han är på korttidsboende.

Förvaltningsrätten anser att det inte kommit fram skäl att göra någon annan bedömning än den nämnden gjort avseende hjälpbehovets omfattning beträffande på- och avklädning. Förvaltningsrätten har bl.a. beaktat att det ingår i nu aktuellt föräldraansvar att ge viss praktisk hjälp i samband med på- och avklädning samt att hjälp med ytterkläder inte är av sådan privat och känslig karaktär att det utgör ett grundläggande behov i lagens mening.

Måltider

I det överklagade beslutet har nämnden bedömt att [REDACTED] hjälpbehov vad gäller måltider inte är av den karaktär som krävs för personlig assistans.

[REDACTED] anför bl.a. följande. Han får hjälp med alla måltider och äter med händerna. Hans föräldrar matar alltid honom då maten annars hamnar på bord och golv. Detta har inte med tidsbrist att göra. För frukost, lunch och middag på helger har han ett hjälpbehov som uppgår till 30 minuter per måltid.

I nämndens utredning, som har kommunicerats med [REDACTED] vårdnadshavare, framgår bl.a. följande. Vårdnadshavarna uppger att [REDACTED] äter och dricker själv men att en vuxen brukar sitta med och peta upp maten på gaffeln åt honom samt ge muntlig "påputt". Vårdnadshavarna uppger även att [REDACTED] blir matad på morgonen på grund av tidsbrist. I samtal med [REDACTED] resurs på förskolan framkommer att [REDACTED] kan äta själv men att det tar lång tid och man behöver påminna honom om att han ska äta då han lätt blir

distraherad eller flyger iväg i egna tankar. Ibland kan han även få ett litet anfall. [REDACTED] resurs uppger även att han ibland har sämre dagar med sämre kontroll på kroppen och då kan man behöva mata honom.

I den arbetsterapeututredning som finns i målet anges bl.a. följande vad avser måltider. [REDACTED] vill dricka själv men skakningar i händerna och nedsatt finmotorik gör att det är svårt att hålla glaset stilla, föra det till munnen och få i sig vätska ordentligt. Dagsformen varierar och sämre dagar kommer större delen av vätskan utanför. Behov av hjälp att få i sig vätska finns därför helt eller delvis beroende på skakningar och epilepsi-anfall. Fast föda behöver serveras och skäras. Nedsättning vad gäller att få mat på gaffel/sked, föra bestick till munnen utan att tappa maten. Behov av hjälp av en person helt eller delvis under måltiderna.

Förvaltningsrätten konstaterar att ett hjälpbehov med att till exempel tillaga, skära och lägga upp mat inte är ett sådant hjälpbehov som utgör ett grundläggande behov (jfr RÅ 2009 ref. 57). Aktiverings- och motivationsinsatser av olika slag räknas normalt sett inte heller till de grundläggande behoven.

Av utredningen i målet framgår att personal på förskolan uppgett att [REDACTED] [REDACTED] kan äta själv men att det tar lång tid och att han behöver påminnas om att han ska äta. Detta hjälpbehov är inte av sådan karaktär att det utgör ett grundläggande behov. Det finns emellertid även uppgifter från både förskolepersonal och arbetsterapeut att [REDACTED] under de dagar som han mår sämre har ett större hjälpbehov som även innefattar att han behöver bli matad. Förvaltningsrätten anser emellertid att det inte går att utläsa av utredningen hur regelbundna eller omfattande dessa perioder av sämre mående är. [REDACTED] har därför inte gjort sannolikt att hans hjälpbehov vid måltider som är av sådan omfattning och karaktär att det ska anses utgöra ett grundläggande behov.

Kommunikation

I det överklagade beslutet har nämnden bedömt att [REDACTED] hjälpbehov vad gäller kommunikation inte utgör ett grundläggande behov eftersom han kan prata och kommunicera med sin omgivning.

[REDACTED] anför bl.a. följande. Han besöker vårdinrättningar nio gånger per månad. Han har panikångest inför dessa besök och har ingen tilltro till sjukvården. Han behöver hjälp med all kommunikation vid dessa besök.

Av utredningen i målet framgår att [REDACTED] kan prata och att han kan förmedla vad han vill med hjälp av språket. Det krävs därför inte någon kunskap om honom, hans funktionshinder eller hans kommunikationssätt för att kunna förstå vad han vill säga och för att hjälpa honom att uppfatta budskap som andra vill förmedla till honom. Hans hjälpbehov vad gäller kommunikation är därför inte av sådant slag att det utgör ett grundläggande behov i lagens mening.

Annan hjälp som förutsätter ingående kunskaper om den funktionshindrade

I det överklagade beslutet har nämnden bedömt att [REDACTED] inte har ett hjälpbehov som förutsätter ingående kunskaper om honom.

[REDACTED] anför bl.a. följande. Han behöver ständig tillsyn dygnet runt. Natten delas lika mellan föräldrarna och på korttidsboendet har han vakande natt. Mellan sina epilepsianfall slutar han att andas, och även under dessa, vilket har med hans CSWS-diagnos att göra. Hans behov av hjälp med tillsyn uppgår till 70,5 timmar per vecka.

Högsta förvaltningsdomstolen har i HFD 2015 ref. 46 uttalat att tillägget "annan hjälp som förutsätter ingående kunskaper om den funktionshindrede" måste förstås på det sättet att det uteslutande tar sikte på personer med psykiska funktionshinder.

Av den medicinska utredningen i målet framgår att [REDACTED] har ett tillsynsbehov på grund av sin epilepsi. Enligt förvaltningsrättens bedömning har det inte framkommit att detta behov är en följd av hans psykiska funktionshinder. Det innebär att hans behov av tillsyn i denna del faller utanför ramen för det grundläggande behovet "annan hjälp som förutsätter ingående kunskaper om den funktionshindrede". I den medicinska utredningen anges även att [REDACTED] har ett tillsynsbehov till följd av hyperaktivitet vid ADHD och att han behöver stöd på grund av sin autism. Förvaltningsrätten anser emellertid att utredningen i målet inte visar att denna tillsyn förutsätter ingående kunskaper om honom. Mot bakgrund av det ovan anförda anser förvaltningsrätten att utredningen i målet inte ger tillräckligt stöd för att [REDACTED] tillsynsbehov är av sådant kvalificerat slag att det utgör ett grundläggande behov.

Omfattningen av hjälpbehovet för de grundläggande behoven

Högsta förvaltningsdomstolen har i RÅ 2009 ref. 57 bl.a. uttalat följande vad gäller rätten till personlig assistans. Någon bestämd undre tidsgräns vad gäller behov av hjälp med de grundläggande behoven låter sig inte uppställas för rätt till personlig assistans. Det är samtidigt uppenbart att någon som bara i mycket begränsad omfattning har behov av hjälp med något av de grundläggande behoven inte utan vidare kan anses berättigad till personlig assistans. Även om själva tidsåtgången inte är påfallande stor måste en samlad bedömning göras bland annat med hänsyn tagen till om det stöd som behövs är av mycket privat eller integritetskänslig karaktär eller

om det förutsätter någon specifik kompetens. Såväl kvantitativa som kvalitativa aspekter måste beaktas. Även hur ofta hjälpen behövs framstår som en viktig faktor.

Av bedömningen ovan framgår att [REDACTED] har ett visst behov av hjälp med sina grundläggande behov. Nämnden har bedömt att hjälpbehovet uppgår till 2 timmar och 47 minuter per vecka och förvaltningsrätten finner inte skäl att ifrågasätta den bedömningen. Även om en del av hans hjälpbehov är av personlig och integritetskänslig karaktär anser förvaltningsrätten att behoven är av mycket begränsad tidsmässig omfattning. Förvaltningsrätten anser därför att [REDACTED] inte är berättigad till personlig assistans enligt LSS. Med anledning av att förvaltningsrätten finner att [REDACTED] hjälpbehov med de grundläggande behoven inte är av sådan omfattning att han är berättigad till personlig assistans, kan han inte heller beviljas assistans för andra personliga behov enligt 9 a § andra stycket LSS. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 1 (FR-03).



Kerstin Andres

Rådman

Nämndemännen Britt Brismo, Siv Enström och Harry Huschner har också deltagit i avgörandet.

Förvaltningsrättsnotarie Johanna Pellby har föredragit målet.